

Warszawa, dnia 19 maja 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 32/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

4. Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk

6. protokolant: protokolant sądowy Natalia Wierzbicka

7. przy udziale prokuratora Wojciech Groszyka

8. po rozpoznaniu dnia 19 maja 2022 r.

9. sprawy K. M., syna E. i Z., ur. (...) w I.

10. oskarżonego o przestępstwo z art. 284 § 2 kk

11. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

12. od wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku

13. z dnia 30 lipca 2021 r. sygn. akt II K 363/18

15. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 32/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

Wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 30 lipca 2021 r., wydany w sprawie o sygn. akt II K 363/18		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. M.	uprzednia niekaralność oskarżonego	aktualna informacja z KRK	k. 386
2.1.1.2.	K. M.	informacja o aktualnej sytuacji majątkowej oskarżonego	wydruk z systemu ePUAP	k. 385
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	aktualna informacja z KRK	Omawiany dowód ma charakter dokumentu urzędowego, którego wiarygodność nie budzi żadnych wątpliwości i nie		

		była kwestionowana przez strony postępowania.	
2.1.1.2	wydruk z systemu ePUAP	Omawiany dowód ma charakter dokumentu urzędowego, którego wiarygodność nie budzi żadnych wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony postępowania.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	rażącej obrazę prawa materialnego, tj. art. 284 § 2 k.k. poprzez jego błędną wykładnię	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>tj. uznanie, iż do wypełnienia znamion czynu zabronionego opisanego w art. 284 § 2 k.k. wystarcza wyłącznie rozporządzenie cudzą rzeczą jak właściciel</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Przedstawiony wyżej zarzut jest niezasadny. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej wykładni znamion art. 284 § 2 k.k., przypisując oskarżonemu sprawstwo zarzucanego mu czynu zabronionego. Należy wskazać, że zgodnie ze stanowiskiem doktryny oraz orzecznictwa, istotnym elementem strony podmiotowej sprzeniewierzenia nie jest sam fakt odmowy wydania rzeczy powierzonej, lecz powody niezwrócenia, a więc wola włączenia rzeczy do swojego majątku lub wola postępowania z nią jak z własną</p>				

(por. wyrok SN z 14.01.2003 r., II KKN 273/01). Ponadto, skutek stanowiący znamię sprzeniewierzenia powstaje w chwili rozporządzenia rzeczą przez sprawcę z wyłączeniem osoby uprawnionej, a więc gdy wola rozporządzenia rzeczą zostaje uzewnętrzniona przez zachowanie sprawcy, natomiast przywłaszczenie rzeczy powierzonej powstaje w chwili rozporządzenia tą rzeczą jak własną przez sprawcę, nie zaś dopiero w momencie wystąpienia osoby powierzającej o zwrot powierzonej rzeczy. Najnowsze orzecznictwo w tym zakresie wskazuje również, że osoba, której skutecznie wypowiedziano umowę leasingu w związku z zaniechaniem płacenia rat leasingowych i którą tym samym wezwano do zwrotu rzeczy stanowiącej przedmiot leasingu, a która nie czyni starań o zwrot rzeczy pokrzywdzonemu, a wręcz odwrotnie lekceważy wskazany obowiązek i wbrew woli uprawnionego

wynajmuje tą rzecz osobie trzeciej oddając ją jej w użytkowanie, a więc rozporządza nią bezprawnie jak właściciel, działa z zamiarem trwałego zatrzymania rzeczy dla siebie bez żadnego ku temu tytułu prawnego, a co za tym idzie, realizuje znamiona występku sprzeniewierzenia rzeczy, o jakim mowa w przepisie art. 284 § 2 k.k. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 lutego 2020 r., wydany w sprawie II AKa 615/19).

Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy należy stwierdzić, że nie ulega w ocenie Sądu Okręgowego wątpliwości, iż wypełnienie przez K. M. znamion zarzucanego mu czynu zabronionego nastąpiło w dacie doręczenia mu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy leasingu wraz z wezwaniem do wydania rzeczy, tj. w dniu 30 czerwca 2017 r. Bezspornym jest bowiem, że oskarżony po otrzymaniu

wzewwania nie podjął
żadnych czynności
mających na celu
rozwiązanie umowy
najmu, którą
rzekomo zawarł K.
Ż., ani też w
żaden sposób nie
podejmował działań
prowadzących do
zwrotu rusztowań
leasingodawcy. W
ocenie zatem Sądu
odwoławczego
bliskość czasowa
daty zawarcia
umowy najmu
(będącej - z
uwagi na ujawnione
okoliczności -
wyłącznie
czynnością pozorną,
mającą na celu
wprowadzenie w
błąd leasingodawcy
co do osoby
faktycznego
posiadacza mienia
stanowiącego
przedmiot umowy
leasingu) oraz
pierwotnej daty
wypowiedzenia K.
M. umowy leasingu
przez (...)
S.A. (wskazanej
na oświadczeniu
banku) pozwala
na uznanie, że
oceniane całościowo
zachowanie K. M.
nie dość, że
stanowiło
rozporządzenie
przedmiotem
leasingu jak
właściciel, wbrew
zapisom umowy,
to niepodejmowanie
przez niego żadnych

działań ukierunkowanych na niezwłoczny zwrot rzeczy będących przedmiotem leasingu jednoznacznie wskazuje, iż jego zamiarem (choćby ewentualnym) było zatrzymanie tego mienia dla siebie lub innej osoby.			
Wniosek			
zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na stwierdzoną wyżej niezasadność zarzutu apelacji skorelowany z nim wniosek również nie mógł zostać uwzględniony.			
3.2.	obraży prawa materialnego, tj. art. 284 § 2 k.k. poprzez jego błędne zastosowanie wobec braku ustalenia faktycznego odpowiadającego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	zastosowanej normie prawa materialnego		
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Powyższy zarzut jest niezasadny, albowiem w ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy prawidłowo przypisał normę prawa karnego materialnego do dokonanych przez siebie ustaleń faktycznych. Aktualnymi również w tym zakresie są rozważania Sądu odwoławczego zawarte w pkt. 3.1.			
Wniosek			
zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na stwierdzoną wyżej niezasadność zarzutu apelacji skorelowany z nim			

wniosek również nie mógł zostać uwzględniony.				
3.3.	obrazy przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dowolną i błędną ocenę zgromadzonych w sprawie dowodów, w tym w szczególności: zawiadomienia wraz z załącznikami, zeznań świadka A. T., wyjaśnień K. M.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
W ocenie Sądu Okręgowego powyższy zarzut jest niezasadny. Sąd Rejonowy prawidłowo bowiem ustalił, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy leasingu wraz z wezwaniem oskarżonego do wydania przedmiotowych rusztowań zostało skutecznie doręczone na adres zamieszkania wskazany przez K. M. w treści umowy oraz prawidłowo odebrane w dniu 30 czerwca 2017 r. przez jego matkę. Przytoczone				

przez skarżącego okoliczności w postaci niezamieszkiwania podsądnego w tym miejscu oraz rzekomego nieutrzymywania przez Z. M. kontaktów z synem nie mają wpływu na ocenę skuteczności doręczenia tych dokumentów oskarżonemu, zwłaszcza, że Z. M. podpisała się na zwrotnym potwierdzeniu odbioru jako pełnomocnik pocztowy, a w dniu 10 lipca 2017 r. (czyli 10 dni po odebraniu korespondencji) oskarżony osobiście, za pośrednictwem poczty elektronicznej, przesłał świadkowi A. T. skan umowy najmu rusztowań, którą rzekomo zawarł 3 kwietnia 2017 r. z K. Ż.. Powyższe jednoznacznie zatem wskazuje, iż oskarżony miał pełną świadomość (również w kontekście wszystkich okoliczności sprawy, a przede wszystkim zaprzestania prawidłowego regulowania należności z tytułu rat leasingu), że

zawarta przez niego umowa została wypowiedziana przez (...) S.A.

Należy także wskazać, iż z szeregu orzeczeń Sądu Najwyższego jednoznacznie wynika, że przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną reguły z art. 7 k.p.k., jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego oraz jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku. Ocena wiarygodności przeprowadzonych dowodów jest zarówno oceną każdego z dowodów z osobna, jak i oceną każdego dowodu w powiązaniu z innymi dowodami, a nadto

<p>oceną całokształtu materiału dowodowego, z którego wynikają określone ustalenia faktyczne, a obrazy art. 7 k.p.k. nie stanowi fakt, że w ocenie strony poczynione ustalenia faktyczne i ocena dowodów jest dla skazanego niekorzystna i nie spełnia jego oczekiwań (por. wyrok SN z dnia 12 marca 2020 r. wydany w sprawie V KK 48/19, postanowienie SN z dnia 17 marca 2020 r., wydane w sprawie V KK 263/19).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na stwierdzoną wyżej niezasadność zarzutu apelacji skorelowany z nim wniosek również nie mógł zostać uwzględniony.</p>			

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>W realiach niniejszej sprawy nie stwierdzono istnienia takich okoliczności.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku, wydany w sprawie przeciwko K. M..</p>		
<p>Zwiąże o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego K. M. nie zasługuje na uwzględnienie.</p>		

Mając na uwadze całość przedstawionych wyżej rozważań Sąd Okręgowy uznał, iż brak jest jakichkolwiek podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany przez skarżącego.

Argumentacja przedstawiona w treści apelacji obrońcy nie wzbudziła bowiem żadnych wątpliwości, co do słusznych ustaleń Sądu Rejonowego w zakresie przypisania oskarżonemu sprawstwa zarzucanego mu czynu.

Odnosząc się z natomiast z urzędu do kwestii związanych z orzeczoną w stosunku do K. M. karą, to w ocenie Sądu Okręgowego wymierzona mu kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz kara 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości 1 stawki na kwotę 10 zł jest zgodna z

dyrektywami zawartymi w treści art. 53 k.k. i nie nosi cech rażącej niewspółmierności w rozumieniu art. 438 pkt. 4 k.p.k.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiążle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

	Sąd Okręgowy na podstawie art. 635 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.	
7. PODPIS		
SSO Adam Bednarczyk		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uznanie K. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana